

Meglepően sokan, körülbelül ötszázan vettek részt a napokban lezajlott teljesítménytúrán

Többek között Sárközi Zoltán egyes

Sárközi Zoltán számára sem volt könnyű a teljesítménytúra

Emlékfeliratok és jelek a sziklában, a múltra emlékeztetnek

Koszorú a hátitáskában

EMLEKEZÉS AZ ISONZÓ MENTÉN ELHUNYT KATONÁKRA

A Magyar keresztnél

Minden november második hétvégéjén teljesítménytúrát szerveznek az Isonzó mentén elhunyt katonák emlékére.

CIUCUR LOSONCZI ANTONIUS

Sárközi Zoltán, a Pro Liberta Egyesület elnöke a Bihari Naplónak nyilatkozva kifejtette: 1916 telén a doberdói síkról vonult vissza a magyar haderő, amikor az Isonzó felső folyásánál, a Krn-Pohod hegy-csúcs közelében egy lavina rázúdult kilenc magyar katonára, akik azonnal meghaltak. Ennek az emlékére, közel két évtizede az ottani szlovén települések önkormányzatai országos teljesítménytúrát szerveznek minden év novemberének második hétvégéjén, Teljesítménytúra a Magyar kereszthez elnevezéssel, melynek célja a tulajdonképpen tisztelgés az Isonzó mentén elhunyt valamennyi katona emléke előtt. A hagyományörzéssel és a történelmi múlt ápolásával foglalkozó székesfehérvári Krajcáros Alapítvány tagjai idén második alkalommal kapcsolódtak be a rendezvénybe, s meghívták váradi barátaikat is. Sárközi Zoltán és még három személy mondtak igent a felkérésre, a kirándulás költségeit önerőből fedezték. Amúgy összesen tizenöt magyar vett részt az eseményen, a népek közti megbékélés szimbólumaként is emlé-

getett zarándokutat pedig körülbelül ötszáz, más nemzetiségű személlyel közösen járták végig. A hegymászás három órát, a leereszkedés két órát vett igénybe, a csúcson pedig szintén kb. két órát tartott az ünnepség, így éppen belefértek a napnak a világos szakaszába.

Csodálja őket

„A caporettói szállásunkról még pirkadatkor, sötétben indultunk el, hogy időben tudjunk nekimenni a hegynek. Ott ért aztán a meglepetés: én azt hittem, hogy ez egy magyar ügy, közben pedig mellettünk még vagy ötszázan voltak jelen, többen korabeli egyenruhákban. Rengeteg szlovén, annak ellenére, hogy nekik semmi közük sem volt a lavina által betemetett magyar katonához, viszont rengeteget áldoznak a múlt ápolására és az egészséges testmozgásra”, magyarázta Sárközi Zoltán váradi tanácsos. Hozzátette: azon az útvonalon másztak fel, melyet az első világháborúban ott harcoló magyar hadsereg épített az ágyúk felvontásához, amíg volt erre lehetőség. „Én egy körülbelül tíz kilogrammos hátizsákot cipeltem, s elgondolkoztam azon, hogy a háború alatt

a jóval alultápláltabb katonák vagy harminc kilót vittek, s közben lőtték is őket. Minden csodálatom az övéké, hiszen hiába indul neki nagy lendülettel az ember, a végén már annyira kifáradsz, hogy még havat is megkóstolod”, mondta. A menedékházban a szlovénok teával vártak mindenkét, majd Sárközi Zoltán koszorút helyezett a Magyar keresztre, a Pro Liberta Egyesület és a nagyváradi RMDSZ-szervezet nevében.

Emlékhely

Egyébként jelen volt az orosz katonai attasé küldöttje is, aki szintén megkoszorúzta az emlékművet. „Meg kell jegyeznem, hogy az ottaniaktól megint megkaptam azt, hogy Váradon a mai napig nincs az első világháborús honvéd hősöknek egy emlékhelye, de rövidesen tenni fogunk arról, hogy legyen”, közölte a Pro Liberta Egyesület elnöke. Úgy fogalmazott: „aki részt vesz ezen a túrán, az rájön arra, hogy a hősök előtti tisztelgést nem úgy kell elképzelni, ahogy sokan hiszik, hogy Árpád-sávós zászlókkal és fekete ruhás egyenruhában masírozunk le-fel, hanem tényleg ki kell próbálni, hogy elődeink mit élhettek át”.

Külö

Négy keres

Mindemny